

סיון תשפ"ב

דפי עמדה לבוגרי "בני דוד" בענייני הדור והשעה | הרב אלי סדן

דף עמדה מספר 4

דעתי על הממשלה הנוכחית (תשפ"ב)

מספר הקדמות:

1. תודה. תודה רבה לכל הבוגרים, התלמידים והידידים הרבים שמתפללים לבריאותי, התגלית אצלי מחלה המטולוגית שהרפואה העכשוית יודעת להתמודד איתה באחוזי הצלחה גבוהים, ומכל מקום גם הרופאים וגם אנחנו יודעים שהכל תלוי ברצון ד' יתברך, ועל כן עדיין זקוקים אנו להדרכת חכמינו שתשובה, ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה, ואני מאמין ומקווה שאכן כך יהיה, ומודה לכל הטורחים ומתפללים למעני.

2. בוגרים רבים ביקשוני לכתוב את עמדתי ביחס לממשלה הנוכחית, והיו שטענו ששתיקתי עלולה להתפרש, כאילו אני תומך בממשלה זו. על כן ישבתי וכתבתי דפי עמדה אלו. ואכן – דפי העמדה הנוכחיים היו אחרי הגהה סופית כאשר אושפזתי לראשונה בב"ח לפני כמה חדשים, כיון שחשבתי שדרכי לחזור לבריאות קצרה, החלטתי לעכב את דפי העמדה. כיום כשמתברר שזהו סיפור ארוך יותר, החלטתי לא לעכב עוד ולפרסם את הדפים. כמוכן עם תוספות מעטות מפני הזמן החולף שזימן אירועים ומבטים נוספים.

3. כתבתי בכותרת "דעתי" על הממשלה הנוכחית. אע"פ שחלק מן הדברים שאכתוב הם לענ"ד ברורים וחד משמעיים, מכל מקום מכיוון שיש בדבריי גם "הערכות מצב", וגם עמדה פוליטית, חובתי לציין שכל אלו הם דעתי האישית, ואפשר לחלוק עליי.

ובכן אתחיל:

ברור שיש לי ביקורת חריפה על הממשלה הנוכחית, עשיתי מאמצים גדולים למנוע את הקמתה, וגם לשכנע אנשים לעזבה, ואת כל זה אפרט בהמשך. אך ההתחלה חייבת להיות כדלקמן:

א. אשרינו, מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שזכינו לחיות בדור של גאולה, במדינת ישראל החופשית והחזקה, ועם ישראל התקבץ לארצו ולוקח אחריות על חייו. אשרינו שלמרות כל חלוקי הדעות הרבים בתוכנו, התרוממנו להכיר שאנחנו עם אחד, במדינה אחת, ואנו צריכים – ויכולים – לנהל את חיי עמנו ביחד, על ידי ממשלה אחת! יש בעיות. הרבה בעיות. כולן מתגמדות ומקבלות פרופורציה אחרת כשמשווים אותן לבעיות שהיו לנו בשנות הגלות, ובוודאי בשואה הנוראה.

לפני הירידה לפרטים צריכים לראות את המבט השלם, ולהודות לדי' ולשמוח בטוב שיש לנו – והוא ב"ה רב ועצום! **נס הנסים ופלא הפלאים של תקופתנו**, הוא שלמרות חלוקי הדעות הקוטביים שבין חלקי עמנו השונים, אנחנו מסוגלים לשלב ידיים ולפעול ביחד לתחיית העם והמדינה!!!

לפני שנים רבות, בשנתי הראשונה במרכז הרב, **באתי אל מורנו ורבנו לשיחה אישית**, והתלוננתי על הקושי שלי לממש את שאיפותיי בישיבה. הרב הקשיב, ואז שאל – יש גם דברים טובים שהצלחת להשיג בישיבה?

כן, ענית, אבל ... – עצר אותי בדיבור ואמר – תאמר לי לפני הכל את הדברים הטובים שאתה מרגיש מכח לימודך בישיבה! השבתי, טוב, זה פשוט אבל ...

שוב הפסיקני ואמר – **מי שאינו יודע לשמוח בטוב שיש בו, מי שאינו יודע להודות להשי"ת על כל הטוב שנתן לו – אינו יכול לעסוק בביקורת עצמית!!!**

לקחתי לעצמי שיחה זאת לכל החיים, גם ברמה האישית ובוודאי ברמה הציבורית. כן, יש לי תלונות רבות על הממשלה הנוכחית, ועל המצב הרוחני-מוסרי-תודעתי של חלק מהעם בעת הזאת, אך לפני הכל צריך לראות את התמונה הכללית, לשמוח במה שיש – ויש הרבה ... ולהודות להשי"ת, שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה!! זהו א-ב, זהו **היסוד של מידת הישרות – להכיר טובה על הטוב שיש!**

ב. **עוד שמעתי ממו"ר זצ"ל**, שהיה חוזר על מאמר חז"ל – **"אפילו ריש גרותא – משמיא מוקמית ליה"** (אפילו האחראי על חלוקת המים – מן השמים העמידוהו). **שום דבר בעם ישראל לא קורה במקרה**, אפילו דבר קטן וטכני כמו חלוקת המים בכפר – וכ"ש, וק"ו, כשהדברים נוגעים לאומה כולה, ולהנהגתה הציבורית. כואב לנו, אבל לפני הכל צריך להאמין שמן השמים העמידו את הממשלה הזאת. ואנו צריכים לכבדה ולכבד את שריה שהם כעת שלוחים לטפל בענייניו של עם ישראל בארץ ישראל. אנחנו לא עושים "ברוגז" עם עם ישראל, לא עם ממשלתנו, ובוודאי לא עם רבש"ע! פעמים רבות אני מתפלל בחונן הדעת – **"שלח אורך ואמיתך לראשי מדינת ישראל, שריה ויועציה וראשה צבאה ותקנם בעצה טובה מלפניך"!!!**

מוצא חן בעינינו או לא – העובדה היא שלעת הזאת זוהי הממשלה שמנהלת את מדינתנו, ובוודאי שצריך להתפלל להשי"ת שייתן להם עצה טובה ... זה אינו עומד בסתירה כלל לעובדה שיש לנו ביקורת חריפה על הממשלה, ואנו מתפללים לממשלה טובה יותר ... זה גם מחייב אותנו לחשבון נפש עמוק איך הגענו למצב זה ... שוודאי הקב"ה מנהיג אותנו לפי מדרגתינו. ואם על הגלות עצמה אנו מקבלים אחריות ואומרים "מפני חטאינו גלינו מארצנו" – ודאי גם כשאנו זוכים לשוב לארצנו, אבל יש סיבוכים ויסורים רבים – עלינו לשאול את עצמנו – מה אנו צריכים לתקן כדי שנזכה לטוב יותר ... ובדפי העמדה הקודמים טענתי שחשבון הנפש הראשון צריך להיות על אותה שנאת חנם שמפוררת את יכולתנו לפעול יחד, גם בימין הפוליטי (כן ביבי, לא ביבי), וגם בציונות הדתית שלא יכלה להתאחד בשעת מבחן כה גורלית, ודי למבין!

ועוד נזכור, שחז"ל הודיעונו מראש ש"בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגא" והרחיבו דבריהם הן על צרות גשמיות והן על צרות רוחניות. ועל כן, אין אנו נבהלים, ולא מתייאשים מסיבוכי השעה. יתר על כן – אנו שמחים על שזכינו לחיות בתקופה זו – אלא שאנו צריכים להבין מה תפקידנו לעת הזאת, ואיך אנחנו יכולים לתקן את הטעון **תיקון!**

ואחזור על דברי הרמב"ם שלימדנו כי אפשר לחלוק להשיג ולבקר – בכבוד, בדרך ארץ ובידידות!! וזה אופי השיח שלענ"ד אנו צריכים לנהל!

הממשלה הנוכחית חצתה 2 קוים אדומים מסוכנים מאוד:

- א. בפעם הראשונה בתולדות מדינת ישראל שותפה בקואליציה, כלומר – בניהול מדינת ישראל – מפלגה ערבית! (להבנת העניין כראוי, נא לעיין בדפי עמדה מס' 3).
- ב. בפעם הראשונה בתולדות מדינת ישראל הוקמה ממשלה על "טהרת" המפלגות החילוניות, ולא שותפה בה מפלגה דתית (כמובן, חוץ מהמפלגה הדתית האיסלאמית!).

ואסביר מדוע אני רואה בזה חציית קוים אדומים:

א- מדינת ישראל הוקמה כמדינתו של העם היהודי, וככזאת יש בה סממנים רבים המבטאים את היותה מדינה יהודית. לא רק הדגל, ההמנון, וסמל המנורה, כי אם השבת, יום הכיפורים, מקומה ומעמדה של הרבנות הראשית כגורם ממלכתי (ולא רק דאגה למגזר הדתי), חוק הכשרות, ועוד. אבל מעל לכל – השפה, התודעה, העמדה האידיאולוגית והעמדה הפנימית שמכוחה פעלו כל מנהיגי המדינה עד היום, הייתה

– שעם כל ההבדלים בסוגיות ימין-שמאל, דת ומדינה, וכיו"ב, הקו המשותף היה עמדה ברורה שבארץ ישראל קם העם היהודי, אחרי 2000 שנות גלות, כדי לחיות בארצו חיים ריבוניים, עצמאיים, שבהם הוא יכול לממש את זהותו היהודית כעם, עם עתיק יומין, שמעולם לא איבד את אמונתו כי שוב ישוב לארצו! – לזה קראנו ציונות! זו הייתה הסיבה, שכל ממשלות ישראל, עם רצונם להעניק זכויות אזרחיות למגזר הערבי, ולתת למדינת ישראל אופי דמוקרטי, לא הקימו קואליציה עם מפלגה ערבית, כיון שמפלגה זה דגל, מפלגה זה אידאולוגיה, וברור שאין מפלגה ערבית בעלת אידאולוגיה ציונית!!!

הממשלה הנוכחית מקעקעת בעצם היותה כפי שהיא את הבסיס האידאולוגי העמוק ביותר של הזהות היהודית של מדינת ישראל!

ואדגיש – אני מאמין שרבים מחברי הקואליציה אינם מכוונים לשם, אני גם מוכן להאמין שרצונם היה למנוע בחירות נוספות, להעביר תקציב, ולפעול למען מדינת ישראל (והסברתי בעבר שרק הקב"ה בוחן כליות ולב, ולדעתי אין לנו יכולת ולא זכות ליחס להם כוונות רעות) **אבל מה שהם אינם מבינים, זה שמדינת ישראל – יותר מכל מדינה אחרת בעולם – כל כולה עומדת על התודעה הציונית שהיא הגורם המלכד, היא זו שהעמידה מכוחה את גבורת חיילנו במלחמות – שלצערנו, כנראה עדיין לא נגמרו, והיא זו שבדרך מופלאה יוצרת הזדהות עמוקה עם המדינה גם אצל אנשים שאינם שומרי מצוות, וגם אצל אנשים שמסיבות שונות אינם רואים חשיבות בכך שיהודה ושומרון ישארו בריבונות מדינת ישראל, מכל מקום הם גאים בהיותם יהודים, הם רוצים לחיות במדינה יהודית, ולמען זה הם מוכנים אפילו לסכן את חייהם – כשיש צורך בכך! אין גם כל ספק בכך, שככל שהתודעה היהודית-ציונית מתגברת בתוכנו – גם הסיעתא דשמיא המופלאה מתגברת לסייע לשיבת ישראל לארצו ולחיינו המקוריים. תודעת עם, הזדהות פנימית, היא הרוח המניעה אדם, היא הרוח המקיימת עם, והפגיעה בה מסוכנת והרסנית יותר מכל הרווחים הזמניים!**

מול תודעה זו עומדת התפיסה הפוסט ציונית, ואפילו האנטי ציונית הטוענת שמדינת ישראל צריכה להיות "אמריקה של המזרח התיכון", מדינה של כל אזרחיה, מבלי שום משמעות לרקע לאומי – אתני או דתי כי אם "אמנה חברתית" בין כל בני האדם החיים על פיסת האדמה הזאת הנקראת ארץ ישראל.

לצערנו, מסיבות שונות שלא זה המקום להרחיב בהן – תפיסה זו מחלחלת כארס בתודעה של יהודים בארץ ובחו"ל, והיא מסכנת את קיומה של מדינת ישראל. דוד בן גוריון, בראיה הסטורית רחבה, לפני למעלה מ-70 שנה, כאשר מפא"י הייתה בשיא כוחה, ולא היה לו הכרח פוליטי לצרף את המזרחי והפועל המזרחי לממשלה,

ולקבל את עמדתם ביחס לסוגיות רבות הנוגעות לצביונה של המדינה, הסביר שהוא עושה זאת מפני שמדינת ישראל צריכה להיות אבן שואבת לכל העם היהודי המפוזר על פני תבל – וזה יתכן אך ורק אם יהיה לה אופי יהודי.

התנאים השתנו – אבל העיקרון נשאר. כאשר בברלין חיים כיום כ-30,000 צעירים ישראלים שירדו מן הארץ, ובארה"ב מאות אלפי יורדים, ומאידך האתגרים הביטחוניים הקיומיים שמדינת ישראל צריכה להתמודד איתם לא פחתו כי אם נהיו מורכבים יותר ומסוכנים יותר, והם **דורשים נחישות ותודעה ציונית לא פחות ממה שהיה לנו בתש"ח**, בששת הימים, וביום הכיפורים – הגאווה הלאומית היהודית, והתודעה הציונית הם אויר הנשימה של אומה זו!

הממשלה הנוכחית פוגעת בחמצן של המדינה!!! אני משוכנע שהיא עושה גם הרבה דברים טובים לחזוק כוחה של המדינה, הם כולם פרטים לעומת הכלל החשוב ביותר – מדינת ישראל צריכה להיות יהודית-ציונית – וזה הולך ומתערער כיום.

הקמת ממשלה עם רע"מ, שמחובקת אידאולוגית ע"י מרץ, וכנראה גם ע"י העבודה – יוצרת שיח ציבורי חדש, יוצרת שיח שגאה במצב החדש ורואה בו את העתיד של המדינה. ממש התביישתי כאשר רה"מ החדש התגאה בפני מועצת האו"ם על כך שזכה להקים ממשלת אחדות – ובאו"ם ברור שהכוונה גם עם הערבים. גם אם יש בקואליציה אנשים שאינם מסכימים עם זה, אין להם יכולת ולא זכות לסתום את פיות שותפיהם בממשלה. וכך הארס הולך ומתפשט לאט לאט ופוגע בתודעה הציונית של חלק מהעם היושב בציון.

הערעור הוא איטי, לפעמים הוא מאחורי הקלעים ולפעמים בגלוי. אבל השיח, וגם המעש הולך ומשתנה. הדוגמא הבולטת לתהליך זה היא אוזלת היד המוחלטת מול האלימות של ערבים כלפי יהודים. נכון, זה לא התחיל עם הממשלה הנוכחית, חוסר הנכונות של ממשלות ישראל לטפל בנושא רגיש זה נמשך שנים. אבל ניתן היה לצפות שלאחר "שומר החומות", לאחר הפוגרומים שערכו ערבים בנפש וברכוש יהודי כדי לסייע לחמאס עזה – תהיה התעוררות של המדינה לטפל בנושא כאוב זה (שפירטתי אותו בדף עמדה הקודם) – זה לא קורה מפני שהממשלה תלויה בעמדתה של רע"מ, וזה לא קורה מפני שהתפקיד הקשה והרגיש לטפל בסוגיא זו ניתן בידי מי שעמדותיו האידיאולוגיות מקשות עליו לקבל החלטות אמיצות.

ואביא מספר דוגמאות: בועדת החוץ והבטחון הוצג תחקיר שעסק באירועי עכו ולוד – התחקיר מכנה אירועים אלו בשם "הפרעות סדר". חוסר היכולת לקרוא לזה בשם הנכון – "פוגרום" של ערבים כלפי יהודים, מבטא שינוי עומק בתודעה ביחס למקומם

של הערבים במדינה. ויותר מזעזעת העובדה שתהליך זה גורם לעצימת עיניים מכוונת מול עובדות ברורות – **כדי שחס ושלום לא תיפגע הקונספציה...**

דוגמא שניה – חבורת נערים (ובהם נכדי שחוה את הדבר) הולכת בשבת במרכז העיר עכו, מאחוריהם הולכת חבורת נערים ערבים (בוגרים יותר ורבים יותר), וקוראת מאחוריהם במשך זמן מתמשך "מות ליהודים, מות ליהודים, מות ליהודים"! זה קורה היום במדינת ישראל!!! אתם מאמינים!!!

אי אפשר במסגרת זו להאריך, אך יש עשרות ומאות דוגמאות לכך שהחוצפא והאומץ של ערבים כלפי היהודים הולכת ומתגברת בחסות הממשלה הנוכחית. חלק מהאבסורד הוא, שכאשר כבר מגיעה משטרה – הרבה פעמים אלו שוטרים ערבים שמיד פועלים לשנות את משמעות האירוע... ואני כותב דברים אלו מתוך היכרות וידעיה ודאית של העובדות! **עובדות מזעזעות!**

אין שום ספק שהחוצפא, התעוזה וההתעוררות הלאומנית הערבית, מרימים כיום ראש בחסותה של רע"מ. ועם כל זה – **הסכנה העיקרית היא הרס התודעה הלאומית היהודית של עם ישראל!** (שבהחלשותה היא גורמת לחוסר יכולת לתגובה הולמת מול ההתעוררות של הלאומנות והאיסלאמיות הג'יהדיסטית שאנו חווים כיום...) הבחירות מוכיחות שרוב הבוחרים היהודים הם בעלי עמדה לאומית-ימנית, אך זה אינו מונע מהממשלה הנוכחית להטמיע רעיונות פוסט ציוניים בשיח הציבורי של שרים ונבחרי ציבור **בפקידות הבכירה** של משרדי הממשלה (כולל פיטור פקידים בכירים שיש להם השפעה יהודית ציונית...), בתקשורת ובמערכת החינוך והתרבות. זהו הרס וחורבן של הדבר היקר ביותר שיש לנו – **ההסכמה הכללית של העם היהודי להקים מדינה יהודית-ציונית-ריבונית!!!**

לאחרונה היה לכך ביטוי מזעזע – **אוניברסיטאות הרשו בתחומם לסטודנטים לחגוג את יום הנכבה! ולהניף דגלי פלסטין!**

האם השתגענו? הנכבה משמעותה שמלחמת העצמאות הייתה לא מוסרית ולא צודקת, ודגלי פלסטין מסמלים את התביעה להחזיר לערבים את "פלסטין", פלסטין כולה! האם זה לגיטימי להפגין למען רעיונות אלו במדינת היהודים? מי שיטען שהיה זה גם בתקופת נתניהו – זורק חול בעיניים

א. כי זה לא תירוץ לחזור על דבר רע...

ב. כי היום זה מעוגן בתפיסת עולם פלורליסטית פוסט ציונית שהולכת ומחלחלת בתוכנו.

ואביא עוד דוגמא מצמררת שהתוודעתי אליה רק לפני זמן קצר.

פגשתי אדם שבפוגרום בעכו ערבים זרקו אבן על ראשו, האיש שהה תקופה ארוכה בשיקום בבית לוינשטיין, הגיע לבקר אותו **מפקד תחנת משטרה** שהוא **קרוב משפחה שלו**. מה אמר המפקד? זה באמת נורא ואיום, אבל אתה מבין שהכל בגלל שבן גביר מתפרע בשמעון הצדיק ואז הרוגז של הערבים מובן... הפצוע כמעט התעלף מדברי נחמה אלו... של קרובו...!! (למפקקים אני מודיע שקיבלתי סיפור זה מהפצוע עצמו שב"ה כיום מחשבתו בהירה!).

ואחזור על דברים שכתבתי בדפי עמדה מס' 3. אני משוכנע שיש הרבה מאד ערבים שמעוניינים להשתלב במדינת ישראל בגלל איכות החיים הגבוהה שהם יכולים להשיג. לשם כך הם מוכנים לוותר על דרישות לאומיות. מעולם, אבל מעולם לא היתה להם נציגות פוליטית. הם יודעים שהם בסכנה אם יעזו לומר בקול רם את מחשבותיהם, ומי שמוביל את החינוך ואת השיח הערבי הפנימי אלה הכוחות הלאומניים והאיסלאמיים, שהמשותף ביניהם זה התנגדות למדינה יהודית – ציונית. מנסור עבאס יודע שעם מילים מתוקות אפשר להמיס את הלב היהודי. והוא משתמש בשיטה זו, אך הוא חבר בתנועה האיסלאמית שדעותיה ידועות ומפורסמות, והוא התחבק באהבה ובהערצה עם שייח' ראיד סאלח שישב בכלא על הסתה לטירור ועל מימון טירור, שייח' שקורא למאבק מזוין לשחרור פלסטין. כמו שרבין ופרס הלכו שולל אחרי המילים היפות של יאסר ערפאת, וקיבלו איתו פרס נובל לשלום... כך הממשלה הנוכחית נופלת בפח.

ושוב, הוכחה פשוטה לדברים – רה"מ והשר לבטחון פנים מתגאים בפעולות שהם עושים למיגור כנופיות הפשע הערביות. ברור שצריך לעסוק גם בזה. אך לא לשכוח – כנופיות אלו רוצחות ערבים, ולכן הערבים רוצים לשתף איתנו פעולה בענין זה – אך כמות הנשק העצומה שאוגרים ערבים כדי להלחם ביהודים – אין מי שמתמודד איתה. אפילו בעכו ובלוד שפורעים ערבים ירו על יהודים – עד היום המשטרה לא הפעילה כוחה לאסוף את הנשק הבלתי חוקי הזה! כי כמובן שעל זה אין הסכמה עם רע"מ... ואוסיף משפט – מדינת ישראל יודעת להתמודד עם אויבים מבחוץ, היא עדיין לא מעכלת את העובדה שיש לה אויבים בעלי תעודת זהות כחולה! אכן גם הממשלות שהיו בעבר הדחיקו מצב זה. זה חמור, אך כשלון בעבר אינו נותן לגיטימציה להמשיך בכשלון! אחרי הפוגרומים שהיו – הכתובת כתובה על הקיר! אי אפשר עוד להתעלם ממנה! הממשלה הנוכחית – לא רק שאינה מתמודדת עם הבעיה, כי אם מעמיקה את המבוכה במלל אינסופי על אחדות ושלום, ממש כמו שנהגה בעבר ממשלת אוסלו...

ב- המחשבה שלא צריך מפלגה דתית, הנציגים חובשי הכיפה שבתוך המפלגות החילוניות ידאגו ל"עניינים הדתיים" – הוכחה כמוטעית במשך שנים רבות, והממשלה הנוכחית

היא ההוכחה הניצחת לטעות שיש בחשיבה זו – אין בכוחם של הנציגים הדתיים למנוע את הסחף ההולך ומתגבר של פגיעה באופי היהודי של מדינת ישראל! רק מפלגה שמטרתה המוצהרת היא שהתורה תשפיע על הצביון והאופי של מדינת ישראל, ועל כן היא מעגנת זאת בסעיפים ברורים בהסכם הקואליציוני ושותפיה יודעות שכל קיומה של הממשלה תלוי בכך שהחלטות הממשלה תהיינה מקובלות על מפלגה זו, רק באופן זה ניתן לשמור על אפיה היהודי של המדינה. ושוב אני רוצה להדגיש – הנציגים הדתיים יכולים לארגן תקציב לישיבות ההסדר או לשרות לאומי וכיו"ב – וזה נחמד וזה חשוב – אבל זה יוצר אשליה ומטשטש את עיקר הבעיה – סחף איטי ומתמשך באפיה היהודי של מדינת ישראל! וזה יותר חמור מכל התקציבים, ומכל ההישגים הפרטניים!

אתן כמה דוגמאות – הסיפור ההזוי, שמגן דוד אדום, ארגון מפואר שעוסק שנים רבות בדאגה להצלת חיים מחליט בוקר אחד לשנות את הטפסים לתרומת דם ובמקום אבא ואמא לכתוב הורה 1 ו- הורה 2. כלומר בגלל אחוז זעיר באוכלוסייה הישראלית הוא מחליט לנצל את כוחו לשינוי תרבותי באופי הציבורי במדינה. וזאת למרות שאחוז גבוה מאוד של תורמי הדם הם חרדים או ציונים דתיים, וגם חלק מהתורמים שאינם דתיים אינם בהכרח מזדהים עם גישה זו. והמדהים בסיפור זה הוא איך התקשורת מיישרת קו עם האג'נדה. כלומר מדברים בפליאה על הדתיים איך הם לא רוצים לתרום דם. למה אינם מתכופפים ומישרים קו עם האג'נדה?! אף אחד לא שואל מה פתאום מגן דוד אדום השתגע, איך הוא מוכן לוותר על תורמי דם רבים כדי לקדם אג'נדה תרבותית שאין לו שום מנדט לעסוק בה! התשובה היא ברורה, נוצרה מציאות חדשה, יש שר בריאות חדש, ויש אג'נדה חדשה! אותו תהליך מתחולל גם בסיפור של הכנסת חמץ בפסח לבתי חולים והגשת הבג"ץ להכנסת חמץ בפסח לבסיסי צה"ל – התופעה היא ברורה. יש היום במדינה ממשלה חדשה ואג'נדה חדשה. ואגב, ניסיתי לפנות בעניינים האלו לנציגים דתיים בימינה. התשובה שקיבלתי היא שאין להם שליטה במה ששר עושה בתחום משרדו. כלומר – להצהרה שהממשלה הזאת תתעסק אך ורק בנושאים שיש עליהם קונצנזוס אין כיסוי, כל אחד מהשרים ממהר לקדם את האג'נדה שלו בתחום משרדו, ואין אף מפלגה שתמצא לאיים בפירוק הממשלה אם יפגע האופי היהודי של המדינה. וכאן המקום להביע הערכה לעידית סילמן, שהבינה שכאן נחצה קו אדום, ופרשה מן הממשלה. אך פרישתה מחזקת את מה שאמרתי – צריך מפלגה שזוהי עמדתה, נציג דתי במפלגה שבהגדרתה אינה מחויבת לתורה – אינו יכול להשפיע על המציאות הפוליטית במידה מספקת.

דוגמא נוספת היא חוזר מנכ"ל הבריאות שאוסר לעסוק בעזרה טיפולית לבעלי נטייה הפוכה שרוצים לחזור למצב הטבעי. כשהחוזר מאיים על מי שייתן טיפול כזה שיהיה חשוף "להליכי משמעת, על כל המשתמע מזה".
3 דברים נוראים יש בחוזר:

- א. השלטת אג'נדה של מיעוט על כל האוכלוסייה. כשהוא קובע שאין לראות בנטייה הפוכה בעיה רפואית או נפשית... למיטב ידיעתי רוב תושבי המדינה חושבים אחרת, כלומר, יצטערו מאד אם חס ושלום יגלו שהבן או הבת שלהם סובלים מנטייה הפוכה וינסו למצוא דרך לעזור לו נפשית.
- ב. שקר גס וגלוי שאומר שאין עדויות לכך שטיפול יכול לעזור. נכון שהשקר מסתתר מאחורי המילה "עדויות מחקריות", אבל מי שעוסק בתחום זה מכיר מטופלים רבים שחזרו למצב הטבעי והקימו משפחות נורמטיביות וחיים באושר רב. החוצפה לשקר בערמומיות היא חמורה יותר! ואגב, יש הרבה תחומים ברפואה משלימה שאין עדויות מחקריות להצלחתם מעולם לא נאסר השימוש בהן! והסיבה ברורה – כי הם אינם מפריעים לאג'נדה הפרוגרסיבית.
- ג. יש כאן פגיעה ואלימות כלפי זכויות הפרט, אם מטופל מעוניין ורוצה בטיפול – למי יש את החוצפה והכח למנוע ממנו את מה שהוא מעוניין?!?! האיום בסנקציות על המטפל שיטפל בו, זוהי דיקטטורה במלוא מובן המילה. מתברר שמר"צ הדוגלים בזכויות הפרט – סבורים שכאשר זה משרת אידיאולוגיה שלהם – אפשר לרמוס את זכויות הפרט. ואיפה הממשלה? ואיפה ההבטחה שהממשלה תעסוקה רק במה שיש עליו קונצנזוס?! למה חברי קואליציה נאורים שותקים? – כי הם לא רוצים להפיל את הממשלה... כי אין בממשלה מפלגה שזה המצע שלה – אחריות על האופי היהודי של מדינת ישראל!

בעיה נוספת היא ערעור מעמדה של הרבנות הראשית לישראל. העברת חוק שבו נאמר במפורש ששלושה רבנים יכולים לקבוע קריטריונים חדשים לכשרות – גם אם אלו אינם מקובלים על הרבנות הראשית – משמעותו הפרטת עניני התורה במדינה. ברור שמתבצע כאן תהליך זוחל, תהליך של הפרדת הדת מהמדינה. הרבנות הראשית מכאן ואילך אינה גוף ממלכתי הקובע את האופי היהודי של המדינה. כל עמותה פרטית עם שלושה רבנים יכולה לבחור לה דרך משלה. ובדרך – חוק הגיור, חוק הזוגיות, מעמד הרפורמים וכיו"ב. איני מזהה בממשלה הזאת שום גורם שרוצה ומוכן לעצור את הסחף, במידה וזה דורש פרישה מן הקואליציה – רק מפלגה דתית או דתית לאומית היתה עושה זאת!

ואדגיש שוב – יתכן שיש בקואליציה אנשים שמנסים לעצור את הסחף – הם לא מצליחים, ואין להם שום סיכוי להצליח בהרכב הנוכחי של הממשלה!

ג- אבל יש משהו נוסף שאי אפשר להתעלם ממנו. רוח"מ הנוכחי התחיל את דרכו הפוליטית בביטוי "משהו חדש מתחיל", לפי זכרוני הכוונה הייתה ל-"פוליטיקה חדשה, נקיה, אידאולוגית, אמינה!"

אין דבר חשוב מזה לעתידה של ההנהגה בישראל. כחבר במועצה הציבורית של הבית היהודי (ב-2 הפעמים) עמדתי בפני תופעה מאוד כואבת – הרבה אנשים טובים, מוכשרים, בעלי מידות ודעות נפלאות, כשהצעתי להם להיכנס לכנסת השיבו לי: "השתגעתי, להיכנס למקום כזה, עשיתי לך משהו רע שאתה מציע לי עונש כזה, אשתי, משפחתי בשום אופן לא יסכימו, וכי"ב... – כמובן שמשום כבוד הציבור אני מעדן את הביטויים החריפים שאמרו לי ...

ימינה ותקווה חדשה שהוקמו על ידי אנשים שהציבור האמין ביושרם ובכוונתם הטובה, הוכיחו שוב ש"בפוליטיקה – הכל מותר", וגרמו רעה כפולה, חוץ מהאכזבה הנוראה מהם, הם מונעים מן האנשים הראויים להיכנס לכנסת.

האם עם ישראל לא ראוי שהאנשים בעלי המידות היותר טובות, בעלי הכשרון היותר גדול לניהול מערכות גדולות כמדינת ישראל, אנשים שאנו מעריצים את אישיותם המוסרית ומתפעלים מכישרונם המעשי – הם יהיו אלו שמנהלים את מדינתנו??

האם לא הגיע הזמן לפרוץ את "תקרת הזכוכית" הנוראה החונקת אותנו? זו הטוענת בשקר ובכזב, שאי אפשר להיות פוליטיקאי מבלי להתכחש "בשעת הצורך" לערכים ולהבטחות שלמענם קיבלת את המנדט מהבוחרים!

ואחזור שוב על הנקודה העיקרית: אם אכן הממשלה היתה נאמנה למה שהבטיחה כאשר יצאה לדרך – אנחנו נתעסק רק בדברים שיש עליהם קונצנזוס במדינת ישראל, כדי לחלץ את המדינה מבחירות נוספות, מחוסר תקציב וכי' – כי אז בודאי יחסנו לממשלה היה אחר. אלא שזה לא קורה אין כאן באמת אחדות, יש כאן אוסף של מפלגות שכל אחת מקדמת את האג'נדה שלה, והדוגמאות המעטות שהבאתי – ועוד רבות אחרות, מוכיחות שהממשלה הנוכחית אין לה באמת כוון אחד, אלא כל אחד ממרכיביה עסוק בקידום תפיסת עולמו בצורה מאוד אגרסיבית. למילים היפות של ראש הממשלה על אחדות, - לצערי הרב – אין באמת כיסוי בשטח...

ד- למרות כל הנ"ל, אני משוכנע שממשלה זו עושה גם דברים טובים וצריך להודות עליהם. איני מסכים לשיטה האומרת שצריך לפסול הכל, ולגנות הכל במסגרת המאבק להפלת הממשלה.

לדוגמא – אני משוכנע שהממשלה עשתה כל שביכולתה על מנת להיאבק בקורונה. נכון – יש גישות שונות וזה לגיטימי להעמיד עמדה שונה. אבל לא לגיטימי בעיניי לחרף ולגדף את התנהלותה בנושא הקורונה. זוהי מלחמה לכל דבר, מלחמה על חיי אזרחי המדינה ויכולתם לשרוד כלכלית, במלחמה זו הממשלה מתייעצת עם מיטב האנשים שהיא יודעת לגייס – וצריך לחזק אותה, ולפעול כדי שאזרחי המדינה ישמעו להוראותיה. אני מניח שיש נושאים נוספים שהממשלה מקדמת בהם אינטרסים חשובים של מדינת ישראל, צריך להכיר בזאת ולהודות על כך. אלא שאני סבור שכל הדברים הטובים הללו אינם מצדיקים ואינם מכפרים על ההרס והחורבן של התשתית האידיאולוגית הציונית, היהודית והמוסרית של מדינת ישראל.

ה- ולבסוף הערה חשובה: אני מודע לכך שבתקופה האחרונה יש קטני אמנה הלועגים על ה"ממלכתיות" (במלעיל) היתרה של הולכי בדרך רבנו. ולאחרונה התפרסמו כמה מאמרים המגחיכים עמדה זו... הם טועים לפחות ב- 3 דברים:

א. **הממלכתיות** אינה שיטה פוליטית, היא ביטוי לאמונה הגדולה, ששיבתנו לארצנו לאחר 2000 שנות גלות היא גילוי יד ד' המנהלת במסתרים את שיבת ציון, והכבוד שלנו לממשלה ולחבריה אינו מצד ההערכה האישית של השר, אלא מצד כבוד האומה שסוף סוף זכתה לממשלה עצמאית שלה, וכבוד להשי"ת שהוא מניע את התהליכים, כולל המציאות של הממשלה הנוכחית.

ב. **השרים מתחלפים, אבל מלכות ישראל תישאר, ותלך ותתחזק עד הגאולה השלמה.** מדינת ישראל היא ראשית צמיחת גאולתנו – זו אינה מליצה גרידא, כמו שאנו חייבים להתייחס בכבוד ובאהבה לתינוק ולילד קטן – גם כשהם עושים שטויות, מפני שאנו יודעים שבתוכם גנוז האיש המבוגר שהולך ויוצא אל הפועל. כך מדינת ישראל וממשלתה הם הצמח הרך שהולך וגדל ויפרח עד הגאולה השלמה... הכבוד שלנו אל הממשלה ושריה אינו מתייחס לצד הגלוי שבפעילותיה כי אם למה שאנו יודעים ורואים ממש – הקדושה הגנוזה במסתרים בעצם מציאותה!

ג. **הטועים סבורים שהכבוד שאנו מכבדים את הממשלה מונע מאיתנו לבקר ולהיאבק כנגד המעשים שהוא עושה – וזוהי כמובן שטות גמורה.** הסברתי

בדפי העמדה הקודמים שההיפך הוא הנכון, דווקא ביקורת שנאמרת – עם כל חריפותה – בישרות, באמון, ובאהבה, היא מסוגלת להצליח הרבה יותר מביקורת הנאמרת מתוך כעס ושנאה – גם באופן פשוט – מצד יחסי אנוש, וגם מצד הסיעתא דשמיא שאנו מצפים לקבל מרבש"ע, שהיא הרבה יותר בטוחה, כשאנו פועלים עפ"י כללי שמירת הלשון של החפץ חיים...

מתוך כל מה שכתבתי (ועוד הרבה שלא כתבתי) אני מצפה, מכל מי שמאמין שיד ד' היא הפועלת במסתרים לכונן את שיבת האומה לארצה, כל מי שרוצה לפעול עם אל, ויודע שעיקר תפקידנו לעת הזאת הוא להפיח במדינת ישראל את רוחה המקורי העצמי, שהיא תורת ד' והשאיפה ללכת בדרכיו, שיעזוב את הממשלה הנוכחית, ויעשה כל שביכולתו להעמיד ממשלה ציונית – יהודית, המחזקת את האמונה בד' ובתורתו כיסוד וכמסד של מדינתנו, מדינת ישראל, המדינה של עם ד'!

ואנחנו נעשה כל מה שאנו יכולים, ביושר, ובאמונה,

וד' – הטוב בעיניו יעשה!

הרב אלי סדן